



KITAJEC TENG V ZDA

Podpredsednik vlade, podnačelnik glavnega stana obo-
roženih sil LR Kitajske Teng Hsiao-ping je priletel
na uradni obisk v ZDA.



Teng Hsiao-ping

WASHINGTON, D.C. — Pod-
predsednik vlade LR Kitajske
Teng Hsiao-ping je včeraj pri-
letel z v Ameriki zgrajenim
Boeing 707 potniškim letalom
na prvi obisk kakega vodnika
komunistične Kitajske v ZDA.
Ta obisk naj bi vodil do tesnej-
ših in boljših vezi med ZDA in
LR Kitajsko, katere bi naj omo-
gočile Kitajski pospešen razvoj
v moderno državo, novo veliko
silo poleg ZDA in ZSSR.

Teng je star 74 let, še trden in
poln energije, vendar se mu mu-
di in hoče zamujeno nadomesti
ti čim preje tem boljše. Odkar
je po smrti Mao Cetunga po
kratkem premoru prevzel stvar-
no vodstvo LR Kitajske, je to
preokrenil od Maove "večne re-
volucije" k praktični gospodar-
ski graditvi, ki upošteva komu-
nistične nauke le tedaj in tam,

Sovjetska zveza "kletka za živali!"

Svetovnoznani celist Msti-
slav Rostropovich je o-
značil svojo domovino za
"živalsko kletko".

WASHINGTON, D.C. — Msti-
slav Rostropovich, direktor Na-
tional Symphony Orchestra, ki
je pred leti ostal v tujini, ko je
bil na gostovanju, je obdolžil
Sovjetsko zvezo preganjanja
njegove sestre Veronike, ki že
20 let igra violino v moskov-
skem orkestru.

Ta orkester je sedaj na pot-
ovanju v Kanadi, od koder bo
prišel tudi v ZDA. V njem ni
Veronike, kar smatra Rostropo-
vich za njeno preganjanje. V
prejšnjih letih je bila ponovno
na gostovanjih v tujini z orke-
strom, tokrat pa ji tega niso do-
volili. Rostropovich sodi, da se
je to zgodilo zaradi njega, sov-
jetske oblasti so preko sestre
Veronike hotele udariti po
njem.

"Moremo resnično misliti, da
so pravice ljudstva v Sovjetski
zvezi kaj različne od onih živali
v kletkah?" je vprašal Rostro-
povich.

kjer to služi postavljenemu ciljem
in jih pospešuje.

Letalo s Tengom je pristalo

VREME

Pretežno oblačno in vetrovno
z naletevanjem snega. Najvišja
temperatura okoli 32 F (0 C).

Novi grobovi

Jane Kaplan

Preteklo soboto zvečer je
umrla po kratki bolezni v Holy
Family Home 65 let stara Jane
Kaplan, roj. Intihar v Clevel-
andu, z 19309 Preston Avenue
na Warrensville Heights, žena
Anthonyja, mati Dennisa in
sestra Alberta. Pokojna je ob-
skovala farno šolo sv. Vida,
Jane Adams High in Cuyahoga
Community College, bila pred
leti delovna pri fari sv. Vida,
po selivi na Warrensville Hts.
pa pri fari sv. Venceslava. Bila
je članica, bivša predsednica in
podpredsednica American Slo-
vene Cluba, članica Slovenian
Art Guild, American Red Cross,
pevskega društva Planina, Klu-
ba slovenskih upokojencev v
Newburghu, Podružnice št. 41
SZZ in dejavna pri Slovenskem
starostnem domu na Neff Rd.
Pogreb bo v sredo dopoldne iz
Ferfolia pogrebnega zavoda na
3886 Lee Road v cerkev sv. Ven-
ceslava ob 10, nato na Kalva-
rijo. Na mrtvaškem odru bo
danes in jutri.

Elizabeth Pisorn

Preteklo soboto je umrla v
Marymount bolnišnici 75 let
stara Elizabeth Pisorn z E. 66
St., roj. Heric v Šmarju pri Jel-
sah v Sloveniji, vdova po leta
1970 umrlem možu Josephu,
mati Stanislave Nelson (Avstra-
lija), Marie Pisorn (Kalif.),
Anke But (Jug.), Josepha Pi-
sorna (Avstral.), Srečka Pisorn-
a (Jug.), Aleksandre Musulin,
Vladimirja Pisorna, Branka Pi-
sorna in Elizabeth Novak, 20-
krat stara mati, sestra Franca,
Josepha in Karla Herica, ter
Neže Novak (vsi v Jug.). Po-
greb bo iz Grdinovega pogreb-
nega zavoda na E. 62 St. jutri,
v torek, v cerkev sv. Vida ob
10, nato na pokopališče Vernih
duš.

Frank Ubic

Tekom čiščenja snega s stro-
jem na svojem domu na 19604
Tiverton Road se je 68 let stari
Frank Ubic nenadno sesedel in
bil proglašen za mrtvega, ko so
ga pripeljali v Euclid General
bolnišnico. Pokojni je bil rojen
v Clevelandu, mož Mary Ann,
roj. Kordic, oče Franka, brat
pok. Johna, Josephine Paris
(N.Y.) in Stanleyja, zaposlen
zadnjih 15 let pri Bud Radio Inc.
do vpokojitve leta 1975. Pogreb
je danes, v ponedeljek, ob 8.45
iz Zeletovega pogrebnega zavo-
da na E. 152 St., v cerkev sv.
Favla ob 9.30, nato na pokopa-
lišče Vernih duš v Chardonu.

Gerald R. Ford končal pot po Srednjem vzhodu

AMAN, Jord. — Bivši pre-
dsednik ZDA Gerald R. Ford je v
preteklih dveh tednih obiskal
Egipt, kjer se je razgovarjal s
šahom Rezo Pahlevijem v As-
vanu, Sirijo, Savdsko Arabijo,
Abu Dabi, in Izrael, kjer je po-
vsod govoril z državnimi vod-
niki, in zaključil svojo pot z ob-
iskom v Jordaniji preteklo sobo-
to.

V Britaniji konec štrajkov na železnici

LONDON, Vel. Brit. — Zara-
di močne nejevolje javnosti so
se vodniki unije železniških
strojnikov in strojevodij odloči-
li končati enodneвне protestne
štrajke v podporo svoji zahtevi
po 10% bonusa, ko vlada vztra-
ja pri omejitvi poviškov plač na
5%.

Avtoprevozniki štrajk, ki so
ga začeli pred tremi tedni, na-
daljujejo.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Pravo-
sodno tajništvo je objavilo, da
je predložilo predsedniku Car-
terju pomilostitev Patricie
Hearst, ki se je po ugrabitvi
po Symbionese Liberation Ar-
my tej pridružila in z njenimi
člani sodelovala pri nekem
bančnem ropu, za kar je bila
obsojena na 7 let zapora.

NEW YORK, N.Y. — Pogreb
Nelsona Rockefellerja, ki je
Nelsona Rocje fellerja, ki je
umrl pretekli petek zvečer v
svojem uradu v starosti 70 let
zadet od srčne kapi, bo danes
na rodbinskem posestvu v
Pocantico Hills, kjer je rod-
binsko pokopališče. Spominsko
cerkveno opravilo pa bo v pe-
tek ob 11. dopoldne v River-
side cerkvi v Manhattan, N.Y.

MEXICO CITY, Meh. — Papež
Janez Pavel II. je pri odprtju
zasedanja konferenca katoli-
ških škofov Latinske Amerike
poveljal te, naj sledijo tradicio-
nalnemu duhovnemu vodstvu
"ne da bi kdaj zašli na zavita
pota in potegnili s seboj dr-
uge". Ko je poudarjal duhovno
stran Cerkev, je škofo poveljal,
naj se zavzemajo tudi za člo-
vekovke pravice in socialne
pravičnosti. Svaril je pred up-
rabo sile za doseg teh ciljev.

BONN, ZRN. — Nemška javnost
je s povečanim zanimanjem
gledala zadnje dele filma Holo-
caust in ga sprejela bolj po-
zitivno kot njegov prvi del.

TEHERAN, Iran. — V soboto in
včeraj je prišlo v glavnem me-
stu do novih demonstracij in
streljanja vojaštva na fanatič-
ne demonstrante pristaje aju-
tulaha Khomeinija. Ta je med
tem v Parizu izjavil, da ne bo
sprejel predsednika vlade
Bakhtiarja, ki je hotel iti k
njemu v Pariz "na razgovor",
če ne odstopi kot predsednik
vlade, ki jo je Khomeini pro-
glasil za "nezakonito". Bakht-
iar je nato odpovedal svojo
pot v Pariz in izjavil, da ne
bo odstopil. Upanje, da bo pri-
šlo do nekakega sporazuma
med Khomeinijem in Bakhtia-
rom je tako propadlo in Iran
je pred novimi prelivanji krvi
in verjetno pred državljansko
vojno. Veliko vprašanje je, če
so oborožene sile sposobne
prevzeti in obdržati oblast.

PARIZ, Fr. — Francoske oblasti
so prijele jedrskega fizika
Rolfa Dobbertina, 45 let sta-
rega Vzhodnega Nemca z za-
hodnonemskim potnim listom,
ki je priznal, da je vohunil v
korist Vzhodne Nemčije, kot
je to povedal neki prebegli
vzhodni vohun.

KAIRO, Egipt. — Na poti sem
je ameriška vojaška misija, ki
se bo razgovarjala o dobavah
orožja in drugih potrebah
egiptskih oboroženih sil, ki bi
naj prevzele vlogo vojaškega
varuha Srednjega vzhoda na-
mesto Irana, ki se pogreza v
državlansko vojno in kaos.

JERUZALEM, Izr. — Včeraj je
eksplozirala bomba v središču
obalnega mesta Natanya in
ubila 2 osebi, 34 pa jih ranila.
Bomba so položili palestinski
teroristi.

DAMASK, Sir. — Vodniki Sirije
in Iraka so tu včeraj začeli
tridnevna posvetovanja o ok-
repitvi združene "severne"
fronte proti Izraelu in proti
mirovnim pogajanjem med
Egiptom in Izraelom.

MEHIKA SPREJELA PAPEŽA S PRISRČNO PRAZNIČNOSTJO

Glavno mesto Mehike je sprejelo pretekli petek pogla-
varja katoliške Cerkev v slovesno in prisrčno praz-
ničnostjo. Četudi Mehika nima uradnih diplomati-
skih stikov z Vatikanom, edina država Latinske A-
merike, je prišel osebno sprejet papež Janez Pav-
la II. sam predsednik republike Jose Lopez Portillo.

MEXICO CITY, Meh. — Kljub
uradni hladnosti režima do ka-
toliške Cerkev in stroge ločitve
države in cerkve je Mehika po-
kazala vso svojo prisrčnost in
dobro voljo, ko je praznično pri-
pravljena sprejemala papeža Ja-
neza Pavla II. pretekli petek
Ta se je na svoj poti v Mehiko
na konferenco katoliških škofov
Latinske Amerike ustavil naj-
prej v Santo Domingo v Domi-
nikanski republiki kot nekdanj
Krištof Kolumb na svoji poti v
Novi svet. Sprejem sv. očeta v
Santo Domingo je bil nadvse
slovesen in prisrčen. Udeležili
se ga je okoli četrta milijona lju-
di. Papež je v nabitosti stol-
nici s svojim govorom v špan-
ščini navdušil zbrane vernike
Pred odletom v Mehiko je ob-
skal še revno predmestje, da se
na lastne oči prepriča o tamkaj-
šnjih razmerah.

Priprava skrbna

Mehiška vlada je spregledala
nekatera zakonita določila za
prihod sv. očeta. Poskrbela je za
njegovo varnost, pripravila vse
potrebno za ogromne množice
ki so prihajale od vseh strani v
glavno mesto, da bi bile prisot-
ne pri prvem obisku kakega pa-
peža v Mehiki. Mesto je bilo
kot ob največjih narodnih praz-
nikih, pripravljene so bile god-
be, baloni, cvetje, pa tudi ambu-
lance in postaje za prvo pomoč.
Ogromna množica je bila zbra-
na vzdol ceste z letališča v
sredino mesta. Po uradnih ce-
nitvah naj bi se udeležilo spre-
jema do pet milijonov ljudi. Ta-
kega sprejema glavno mesto Me-
hike, kot trdijo, ni nikdar preje
doživelo.

"Sveti oče, ki Vas pričakuje-
mo z ljubeznijo," je razglašal na
roko napravljen napis, ki je naj-
boljše izražal razpoloženje veli-
kanske množice.

Juan Pablo II.

Papež, ki ga Španci imenuje-
jo Juan Pablo II., je pristal z le-
talom na Juarez letališču in po-
dobno kot v Santo Domingu,
poljubil zemljo, ko je stopil na
njo. Pozdravila ga je 100-član-
ska godba na pihala, pričakali
so ga poročevalci z vsega sveta,
sprejelo ga je uradno zastop-
stvo Mehike s predsednikom re-
publike Lopezom Portillo na
čelu.

Papež se je vozil v mesto na
odprtem avtobusu, v katerem je
bilo dovolj prostora zanj in za
kak ducat kardinalov in škofov
njegovega spremstva in cerkve-
nega vodstva Mehike. Policija
je skrbela za red in varnost
vzdolž vse poti, ni pa bilo poli-
cayev ali vojakov po strehah
zgradb kot dan prej v Santo
Domingu. Le trije helikopterji
so krožili na predelom mesta,
skozi katerega se je vozil sv.
oče.

V stolnici sredi mesta, zgraje-
ni na ruševinah nekdanjih az-
teških poganskih templjev, je
papež Janez Pavel II. poudaril v
pridigi med sv. mašo, ki jo je
tam opravil, potrebo življenja
po veri. Verni morajo Cerkev
sprejeti in živeti v skladu s tem,
kar verujejo.

Iz Clevelanda in okolice

Nedržavljeni —

Pravosodno tajništvo opozarja
vse nedržavljanke, da so se po
zakonu dolžni prijaviti tekom
meseca januarja na posebnih
formularjih, ki so na razpolago
na poštah uradih in v uradih
Immigration and Naturalization
Service. Kdor se ne bi prijavil,
se izpostavlja kazni in morebit-
nemu izgonu iz ZDA.

Ugodno —

Danes se začne v Anzlovor-
jevi trgovini na St. Clair Ave-
nue 20-odstotna posebna prodaja
vsega blaga. To je res ugodna
priložnost za nakup! Več v ogla-
su!

Ljudsko glasovanje
v ospredju zanimanja —

Za 27. februar določeno glaso-
vanje o povišanju mestnega do-
hodninskega davka od 1% na
1.5% ter glasovanje o prodaji ali
ohranitvi mestne elektrarne pri-
hajata v ospredje zanimanja
javnosti Clevelanda. Župan D.
J. Kucinich je včeraj začel svojo
kampanjo v cerkvah črnih
naselij na vzhodni strani mesta.
On je odločen porabiti vsa sred-
stva za pridobitev volivcev, da
bi odklonili prodajo mestne
elektrarne.

Prostovoljna
integracija sol —

Ko je prizivno zvezno sodišče
odklonilo zahtevo po takojšnji
integraciji javnih sol v Clevel-
andu, ki jo je odredil zvezni
sodnik F. Battisti, se je šolski
odbor odločil, da bo začel 26.
februarja 1979 izvajati prost-
voljni načrt omejene šolske in-
tegracije.

Manj čisto ozračje

Zvezna uprava za čuvanje
čistoče okolja je znižala
zahtevo po omejitvi ne-
snage v zraku za polovi-
co.

WASHINGTON, D.C. — Zvez-
na uprava za čistočo okolja je
trdeč, da so nove raziskave do-
gnale, da je "smog" v ozračju
manj nevaren, kot so prvotno
sodili, povečala njegovo dovolje-
no raven na polovico v velikih
mestih naše dežele, kjer je
smog največji in največja nad-
loga.

Upravnik EPA (Environmen-
tal Protection Agency) Douglas
Costle je dejal, da je nova dovol-
ljena raven 0.12 delcev na en
milijon. Ta bi naj bila zadovo-
ljiva za zaščito zdravja ljudi in
bi naj istočasno tudi zmanjšala
stroške za ohranjanje čistoče zra-
ka. Doslej je bilo dovoljeno le
0.08 delcev nesnage na en mili-
jon.

Verjetno ne bo mogoče skoraj
videti posledic nove odredbe,
ker doslej sta stvarno le dve
mesti v vseh ZDA, — Spokane,
Wash., in Honolulu, Havaji —
dosegali staro predpisano ra-
ven, ki velja na splošno za vsa
mesta z nad 200,000 prebivalci.

Sovjetska Armenija v stiski za energijo

MOSKVA, ZSSR. — V Arme-
niji je prišlo do težav pri oskrbi
z viri energije, odkar je Iran
ustavil dobavo naravnega plina
po 690 milj dolgem vodu. To ni
povzročilo težav le v Armeniji,
ampak tudi v sosednjih republi-
kah Azerbejdžan in Georgija.



6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher

Published Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st two weeks in July

NAROČNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in deželo izven Zdravljnih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months
FRIDAYS ONLY: \$10.00 per year;—Canada and Foreign: \$15.00 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

83

No. 12 Monday, Jan. 29, 1979

Bodimo trmasti!

V prvi novoletni številki "Svobodne Slovenije", lista slovenske politične emigracije v Buenos Airesu, je izšel na uvodnem mestu obširen in zelo tehten članek, vreden, da ga prebere in premisli vsak zdomski Slovenec. Ker Svobodno Slovenijo bero le zelo redki bralci našega lista, prinašamo članek v izvlečku našim naročnikom in bralcem v vednost. Ko pisec v kratkih potezah oriše v temeljih razrahljani in neozdravljivo bolni današnji svet, nadaljuje:

"Materializem z mrzlo preračunatostjo goji razkrojevalno vzdušje, vedoč, da je zanj le tako mogoče priti do nadvlade nad svetom: goji bratomorno sovraštvo med ljudmi, ki so siti svobode. Po vsaki vojni marsikomu odnese največji plen pri zmagovalcu in premagancu. Na svetu se pojavljajo novi pojmi o narodnosti in o človekovih pravicah. Priznana je pravica do samoodločbe in samostojnosti, a vse to le tedaj in tam, kjer mogočnim to gre v račun... V tej zmedu čutimo posebno težo razmer mi Slovenci.

Ne zatiskajmo si oči in priznajmo, da je razkrajalo delo materialistične oblasti rodilo v naši domovini resne posledice. Občudujemo mučeniško misijonsko delo tolikih dobrih ljudi, ki rešujejo, kar se rešiti da, a resnica je, da je Slovenija v večini že razkristjanjena in da so resnični katoličani v njej le še skromna manjšina. In ta proces bo šel še dalje. Ko dorašča v materializmu vzgojeni mladi rod in postaja roditelj naslednjega roda, bo ta izgubil še zadnjo trdno oporo za zdravo moralno življenje: vero in domačo družino. Potem se bo še bolj polastila vseh želja po uživanju, po udobnostih, po navideznem napredku, ki mu je treba slediti, naj stane, kar hoče. Ljudje, ki so bili tam doma, tožijo, da zanje doma ni več mesta. Pokrajina je še vedno lepa, kot je bila, a ljudje so nemogoči. So egoisti, ne marajo za družbo, ne za soseda. Garajo do norosti, da bodo imeli boljše pohištvo, boljše gospodarske in gospodinjanske stroje kot sosed, boljši avto, televizor, lepše počitnice itd. Ne zanimajo se ne za pravo sveto ne za politiko ne za socialna vprašanja. Komunizem jim je deveta briga. Gre do volit, kadar in kogar jim je ukazano, drugo pa prepuste rdečim voditeljem, ki imajo kaj lahko delo: voditi uživanja željne ljudi, ki se jim ne ljubi več misliti s svojo glavo.

Kljub vsem tem žalostnim znakom našega propadanja pa smo prepričani, da se bo narod le rešil. Tudi komunizem ni več, kakor niso bili drugi režimi, ki so se za take proglašali...

Kaj naj rečemo o nas? Najprej to, da nas veliki svet nič kaj ne ceni. Mislim veliki slovenski svet: oni v domovini, oni ob njenih mejah na severu in zahodu, oni v deželah trdih valut in trdega dela. Nas imajo za trmaste v svoji zaostalosti; rinemo z glavo skozi zid; nočemo priznati realnosti časa, v katerem narod živi doma; ne maramo popustiti v svojem nepopravljivem stališču do komunizma; odklanjamo brezpogojno vsak poskus bratstva z režimom doma in z njegovimi zastopniki med nami; se oddaljimo od vsakogar, ki išče stike z ono stranjo in, kar je glavno, še vedno kričimo v svet, da je sedanjost, od navčnih bedakov občudovani režim brez vsakega sodnega postopka dal pobiti stotisoče ljudi, ki niso soglašali z njim, med njimi tudi našo slovensko vojsko.

Včasih tudi med nami kdo priklama zmečkanim prekomom z doma ali honorarnim optimistom izza meje, češ, saj je ves naš trud zastoj. Ničesar ne moremo doseči. Toda delo za narod nikdar ni neuspešno. Sadev morda ne bomo uživali mi, saj to ni važno. Važno bo takrat, ko se bo bodočnost skrvila toliko, da bo postala sedanjost. Takrat bo slovenski narod doma brez ljudi, ki bi ga varno vodili, brez jasnih idej, brez politične organizacije, brez moči, da bi svojo usodo prijel v svoje roke: takrat bo začel iskati, kje je še kdo, ki bi mu priskočil na pomoč, ne da mu vlada, ampak da ga podpira in mu svetuje.

Če pogledamo po svetu, kjer svobodni naši ljudje žive, nas skrbi to, da po nekaterih naših skupnostih ta misel na bodoče dni zamira.

Mi argentinski Slovenci pa se ne vdamo! Bodimo še vnaprej trmasti, "zaostali", kratkovidni, a Slovenci zares. Kako lepa je taka slovenska trma. Bog nam jo daj v novem letu polno mero."

Tako naš slovenski sorojak v Argentini. Mi bi dodali še tole: Bodimo trmasti tudi Slovenci v Ameriki in Kanadi! S pogledom, uprtim v prihodnost, morda dolgo prihodnost, imejmo v mislih eno resnico: resnico namreč, da je še vsak, ki se je spustil v sodelovanje s komunizmom, bil nesramno izigran, ožet kot limona, potem pa odvržen. V domovini je živa priča krščanski socialist Edvard Kocbek, ki je to resnico sam javno priznal. Na evropski gladini pa imamo dovolj otiplji v dokaz v

sovjetski zlorabi in drznem odklanjanju določil sklepne listine v Helsinkih, ki komunistom niso po volji.

Naša moč ni v popuščanju in lizunski prilagodljivosti režimskemu zlu v domovini, ki versko in moralno uničuje naš narod, pač pa v doslednosti in načelni trdnosti, ki jo hkrati z ljubeznijo do naroda doma prenesimo na mladi rod. Bodimo trmasti in sklenimo to zdravo in odrešilno trmo ohraniti tudi v novem letu in v bodočnosti.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

John Susnik odstopil kot gl. predsednik ADZ



John Susnik

CLEVELAND, O. — V mesecu maju 1950 je bil tedanji podpredsednik Slovenske Dobrodne Zveze John Susnik izvoljen na 11. konvenciji za njenega gl. predsednika.

Od tedaj je bil vedno znova izvoljen na čelo naše Zveze, kar je dokaz, da je svojo službo, svoje naloge in odgovornosti vršil dobro, uspešno in vestno. Na zadnji konvenciji maja lani je po tehtnem premisleku v pričanju, da je to v korist Ameriške Dobrodne Zveze, sprejel ponovno kandidaturu za glavnega predsednika in bil osmič zapored ponovno izvoljen.

Seji glavnega odbora 12. januarja 1979 je poslal John Susnik pismo, v katerem je sporočil, da odstopa kot glavni predsednik Ameriške Dobrodne Zveze z 31. januarjem 1979. Odstop je bil veliko presenečenje za odbor in zlasti za vse članstvo, saj je tekom skoraj treh desetletij na čelu ADZ postal John Susnik z njo tako povezan, da si jo prenekalet brez njega skoraj niso mogli predstavljati. Za nje je bil John Susnik enostavno — ADZ!

Kasneje je John Susnik povedal, da se je odločil za delni vstop v pokoj, ker bi imel rad nekaj več priložnosti za odmor in počitnice. Delo in odgovornost glavnega predsednika ADZ mu nista dovoljevala čestiti in daljših odmorov ali počitnic, zato se je odločil, da ju odloži, da ju izroči v druge, mlajše roke.

"V vsej poštenosti do ADZ sem čutil, da ne bom imel možnosti posvetiti vse svoje pozornosti odgovornostim glavnega predsednika ADZ. Končno je tudi prišel čas, ko bi naj dobila ADZ novo vodstvo, ki bi naj jo z novimi idejami uspešno vodilo v nov čas, iskalo nove rešitve," je dejal John Susnik.

John Susnik je član Drustva Clevelandskih Slovencev št. 14, pri katerem je bil 20 let predsednik, dolga leta podpredsednik, pa tudi na drugih mestih v odboru. V glavnem odboru ADZ je bil predsednik nadzornega odbora, predno je bil izvoljen na 10. konvenciji za podpredsednika glavnega odbora.

Ko je John Susnik prevzel predsedstvo glavnega odbora, je v soglasju in sodelovanju s člani odbora razvil živahno dejavnost. Članstvo je rastle iz leta v leto in se približalo 22.000 članom, ugled in trdnost SDZ sta rastle tudi v splošni slovenski skupnosti. John je bil duša in središče vsega dela, vsega prizadevanja za rast tedaj še Slovenske dobrodelne zveze. On je ostal na njenem čelu, ko je glavnemu tajniku Maksu Travnu sledil R. Sešek, temu J. Kodrič in končno sedanjí Louis Boldin.

Naša bratska organizacija je iskala nove rešitve, prilagajala zavarovalne načrte novim razmeram in potrebam, izpolnjevala svojo notranjo organizacijo in glavni urad v skladu z državnimi predpisi in novimi zahtevami časa.

V času njegovega predsedstva je bila uresničena dolgotrajna želja, naj SDZ dobi lasten prostor na deželi, kjer se bo lahko nemoteno in vsak čas zbiralo njeno članstvo k razvedrilu, zabavi in raznim prireditvam. Leta 1967 je osebo vodil nakup 110 akrov obsežnega zemljišča v Leroyju. Od tedaj pa vse do sedaj se je John Susnik vstrajno prizadeval, da bi to ozemlje čim boljše uredili in ga usposobili za namene naše Zveze. Veliko je bilo storjenega, toda v načrtih in delu so nova izboljšanja, preureditve, ki naj napravijo naše Izletniško središče še vabljivejše in privlačnejše.

Pri tem in pri drugem delu v okviru ADZ bo Johna Susnika manjkalo. Upajmo, da bo kljub odstopu kot glavni predsednik še vedno večkrat med nami kot prijatelj, brat in skušeni svetovalec.

Ko zaključuje svojo dolgoletno predsedniško dobo, se zahvaljuje vsem članom glavnega odbora, pa tudi vsem članom odborov društev za dolgoletno sodelovanje. To mu je olajševalo delo in mu dajalo moči ter volje, da je tako dolgo vztrajal na svojem položaju. Zdjaj, ko se bo poslovil od vodstva naše Zveze, poziva vse članstvo k sodelovanju z novim vodstvom za uspešno rast in napredek naše ADZ.

John Susnik ni bil le duša in srce Slovenske (kasneje Ameriške) Dobrodne Zveze, vneto in požrtovalno je sodeloval tudi pri vseh splošnih slovenskih zadevah in br gah. Podpisal je vrsto resolucij, ki smo jih ameriški Slovenci poslali predsedniku ZDA, Državnemu tajniku in vodnikom Kongresa v podporo slovenskim narodnim zahtevam po priključitvi Slovenskega primorja s Trstom in Gorico ter slovenskega dela Koroške Sloveniji (Jugoslaviji), odlično je sodeloval tudi pri delu za zgraditev slovenske kapele v Marijinem narodnem svetišču v Washingtonu, D.C., ki bo ostala kot priča in spomenik slovenske prisotnosti v ZDA.

V svojem delnem pokoju bo John Susnik večji del upravljanja Norwood Furniture and Appliance Co. prepustil svojim sinovoma, sam pa se bolj zadrževal v družbi svoje žene Mary v krogu svojih sinov, vnukov in vnukinj.

Vse dobro John!

V. L.

Slabo vreme nas ni zadržalo

NEW YORK, N.Y. — Ko sem v nedeljo zjutraj, 21. januarja, poslušal na radiju vremensko napoved, sem se zbal, kaj bo z našo prosvetno uro. Celó soboto je deževalo, v noči med soboto in nedeljo je ves čas lilo. Tudi v nedeljo zjutraj je lilo. Pa dežja se nisem toliko bal! Dež sam ne zadrži naših prosvetarjev doma! Toda napovedovalec je našteval, katere ceste so zaprte zaradi poplav in nato dodal, da jih je naštel samo nekaj. Če bi hotel naštet vse, bi potreboval 20 minut. Svetoval nam je, da ostanemo doma ali pa da se po-

služimo podzemne železnice, če že moramo iti od doma, ker so tudi ceste in avenije po mestu poplavljenе. Pameten nasvet, sem si mislil! Kdo od naših prosvetarjev, razen nekaj starejših, pa še potuje s podzemsko na "uro"! Samo prepričanje, da se naši newyorški prosvetarji zlepa ne dajo ugnati, mi je dajalo pogum, da sem upal, da ne bo prehudo in da bo vsaj toliko faranov navzočih, da se bo izplačalo razviti okrnjeni spored. Tudi spored je trpel! Ze pred nedeljo mi je odpovedalo nekaj tistih, ki bi morali nastopiti. Seveda sem vedel, da bo odpadel tudi nastop Nejševih "Slovenskih fantov", ker od njih — kakor zakleto — nobeden ne stanuje v mestu.

"Kar bo, pa bo," sem si mislil, ko sem v dežju rinil na postajo, "v tolikih letih je to pravzaprav šele druga nedelja, da nam je vreme res nagajalo, sicer pa so bile skoraj vse nedelje lepe, mnoge celo polne sonca. Bilo je res, kakor je zapisal naš newyorški pesnik "Brooklynški Jože":

V New Yorku sonce sije,
zopet tretja je nedelja...

Kljub temu se nas je kar precej zbralo. Presenečen sem bil, ko sem videl, da so prišli Zdravko Pfeifer iz New Windsora, Ludvik Burger iz Centereača, Nejšče in Marija Zupan iz Putnam Valley in Janez Puc iz West Caldwell. Vsi so morali večkrat menjati ceste, da so mogli priti v New York. Vsem iskrena hvala! Kje bi bile naše ure, če bi ne imeli tako požrtovalnih ljudi! Eden, ki je proti svoji volji ostal doma, je bil Andrej Zupanič. Nastopiti bi moral v dveh prizorih! Res je hudo, če se kdo nauči, bi rad nastopil, pa mora ostati zaradi bolezni doma in potegniti za seboj še starega očeta, da ga čuva. Izredni gostje Ručigajeva in Rupnikova družina so nam pomagali, da so bile mize še kar zasedene.

Tudi začeli nismo takoj. San-di Burger, ki je morala vskočiti za bolnega Andrejčka, je potrebovala malo vaje pod vodstvom Cirile Saksida, da smo prizorček lahko zadržali. Z njim smo tudi začeli. Recitirala je Dorothy Klesin.

Ob spremljavi Franja Kostanjkega je zapela Marinka Zupanič prikupno in lepo kakor vedno "Dekliško tožbo" in njena hčerka Inge "Doli v kraju roza raste". Ker je Inge morala peti sama — njen brat Andrejček je moral ostati doma zaradi bolezni — je bila malo nesigurna in plaša, pa je sicer kar dobro rešila svojo nalogo. Anika Babnik je recitirala kratko, a učinkovito Zupaničovo pesem "Kuj me, življenje, kuj!" in Bernard Puc nam je za zaključek prvega dela zaigral na klavirju "Sonatino".

Spomnil smo se številnih Tonč in Tončkov, ki so pred par dnevi praznovali god.

V drugem delu so najprej vsi štirje bratje Puc deklamirali Zupaničovo pesem "Zlata ptička". Ti so pesem res deklamirali! Najdaljši del je imel Bernard. Burno ploskanje po dvorani je pričalo, da so Pucovi bratje vedno dobrodošli, kadar nastopijo. Odobravanje so res zaslužili!

Janez Babnik je prebral v angleščini, Simon Kregar pa v slovenskem prevodu "Deset vprašanj mladim Slovincem". Ker bodo ta vprašanja prišla prav vsem slovenskim staršem v Ameriki pri vzgoji otrok, jih dajemo AD na razpolago.

Miha Puc je nato zaigral na klavirju Handlovo "Sonatino", nakar nam je profesor Nielsen prebral v slovensčini svoj sestavek o "Gostilnah in krčmah".

Opisal nam je pomen gostilne in krčme v slovenskem življenju, ko še ni bilo radija in televizije, društvenih in športnih prireditev in se je vse življenje v vasi osredotočilo v cerkvi in



Karel Mauser: Zemlja sem in večnost

Ob prvi obletnici smrti Karla Mauserja je Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu izdala pesniško zbirko pokojnika "Zemlja sem in večnost". Zbirko je uredil in ji dodal spremno "besedo o pesniku" dr. Tine Debeljak, ki literarno gotovo najgloblje pozna delo Karla Mauserja. V teh spremnih besedah na nekem mestu zapiše: "Ta pesem... je poezija, in Mauser je pesnik."

Uvodni verz nepripravljenega bralca prime za roko in ga hipoma povede v ta novi svet, ki ga odkriva pesnik človeku, ki še ni prišel do tiste spokojne zavesti, da sta le človek in Bog celotno bistvo našega obstajanja. Faksimili pesmi Večnost in Zemlja sem, sledi nato ciklus Prst in Beseda, pa še Utrinki, Pomlad, Poletje, Jesen, Zima, Odhajam, Zemlja sem in večnost ter sklepna Hvalnica.

Tako je pesmi uredil Debeljak, in dal zbirki lepo organsko enoto, ko pesnikova duša najprej spoznava svojo lepoto, ki jo obdaja. Doživlja to lepoto in v njej — in potem nje — plava k Bogu. Kot ptica, ki sicer vedno in vedno potrebuje občasni počitkov na zemlji, na trati, na drevesu, pa vendar nenehno tudi usmerja svoj polet v višine, tako je Mauserjeva pesem, ko se stalno dotika zemlje, a je njen polet tako lep, saj je njega cilj večna Lepota.

gostilni. V cerkvi so dajali možje "miloščino" župniku, v krčmi pa "davek" krčmarju, dvema najpomembnejšima osebam na vasi. Slovenci so vedno radi pili in peli! Na koncu nam je odkril svojo teorijo o nastanku Slovencev. Ker je ta res originalna, jo bom ponovil.

"V začetku so bili Slovenci majhno pleme in živeli neke ob Črnem morju. Nekoč so se v davnem času zbrali fantje v gostilni in zasedli dve mizi. Pri eni mizi so se fantje veselili in peli, pri drugi so imeli sejo in so se bavili z resnimi vprašanji. Pa je vstal en fant od mize, kjer so sejali, in opozoril fante pri drugi mizi, da imajo sejo, naj bodo tiho, če pa tega ne morejo, naj gredo domov. Nekaj minut je bilo vse tiho. Kar naenkrat so začeli fantje od vesele mize peti

"Rom pom, pom,
pa ne gremo domov...
rom, pom, pom,
pa ne gremo domov..."

Začel se je pretep med fanti obeh miz. Resni fantje so vrgli vesele fante ne samo iz gostilne, ampak tudi iz vasi. Ker je bila že polnoč, so šli fantje po punce in z njimi na pot. Prišli so na Dunaj, v alpske doline in celo do Benetk. In tam se je rodila prva opera!"

Resni strokovnjaki in zgodovinarji — ne bom jih našteval, da ne bo zamere — bodo seveda to teorijo zavrgli, naši ljudje so jo pa sprejeli s smehom in odobravanjem. Hvala Bogu, da imamo še nekaj smisla za humor!

Na koncu je prof. Nielsen vprašal vse mlade ljudi, ki niso še 25 let stari, če imajo naročeno petkovo številko AD, da jim je on pripravljen plačati naročnino za eno leto. "Ameriška Domovina" je edini neodvisen slovenski list v Ameriki in jo moramo podpirati. Tako je zaključil prof. Nielsen! Koliko novih naročnikov je nabral, pa res ne vem!

Dr. Zdravko Kalan
B.A., 21. XII. 1978)

KULTURNA KRONIKA

V tem poletu, v tem nihanju med zemljo in nebom, ugaša Mauser svoje strune in privablja v zadnjih letih življenja iz svojega duha najlepše zvoke.

Nenehno, od samega početka, izraža pesnik svoje prepričanje, kako lepo bo srečanje s Stvarnikom. Čas se je ustavil, časa ni več, ni žalosti, ni razočaranj. In zlasti, ni strahu.

Ideja večnosti, ki je tako otipljiva v prvih dveh ciklusi, nekoliko zamre v naslednjih (Pomlad, Poletje...) kjer pusti prostor razigranemu opevanju narave. A tudi ta razigranost je tako umirjena, tako spontana in čista, a vendar vitalno optimistična. Tu bi ob robu dodal komentar, ki se mi zdi zanimiv pojav. Včasih pride v pesmi beseda, ki je mlajši bralec morda ne razume; ali roža, ki je ne pozna. A Mauser mu jo predstavi v taki lepoti, mu panoramo naslika tako ljubko, da jo mora vzljubiti, in čeprav ne razumeti v podrobnosti, dojeti s čudovito silo.

Poletje je za pesnika polnost, a že pričakovanje, slutnja odhaja: "Dnevi so zdaj kakor zlata žerjavica, / kmalu od vsega ostal bo le pepel..." In nato pride jesen, ko se z vso silo povrne zavest minevanja: "...od rož ostala bodo le semena, / od nas le sklenjene roke." V poletju je še veselje, jesen je že simbol žalostnih pojavov. Prišel je čas vračanja, čas ugašanja pastirskih ognjev. Vendar "Tišina starosti se naslanja na mlade breze, — slovo je ostalo neizgovorjeno, — nekdo bo v jeseni spet prižgal ognje..." In nato zima — žalost:

A tudi tu ostaja prostora za upanje in sanje: "Rad bi razumel mir / ivnatih in premirnih vej in tiho utripanje korenin, — ki sanjajo o pomladnem cvetju." Bistveno pa je zima zastoj časa: "Zdaj čas obstal je / pod lokom upognjenih vej / v zmrzli belini." Saj sedaj "...le večnost be-di."

Tedaj pa pride odhajanje. Človek se poslavlja. Pesnik, kot v zapuščino, zapisuje svoje misli, in v zadnjih prebliskih časa izraža svoje kesanje: "Bos in v revščino odet / se vračam v preteklost, / k stvarjem, ki sem jim storil krivico / v otroški slepoti." Odhod je samotnen, a počasi dojem večnosti ni več tako grenak. Duša že dojemla sladkost onostranstva: Prišla je ura, / ko bom govoril z angeli / o večni sreči."

In pridemo do zadnjega ciklusa, ki nosi naslov zbirke: Zemlja sem in večnost. Že sami naslovi pesmi nas vpeljejo v vzdušje: Brezglasje, Mir, Negibnost, Vstajanje, Pred vesoljno sodbo ("Kako sladko bo nekoč vstati iz prsti...") ter Pesnikova molitev, ko se v vsej svoji ubožnosti ozira k Stvarniku in mu izpove svoje življenje. Roke in prsti so njegov simbol, in zanje, za njih dejanja in ljubezen, prosi milosti: "Skleni njih drobne koščice, — ob sodnem dnevu / in pusti / da jih takrat položim / na Tvoja sveta kolena." In še Hvalnica, za vse življenje, za otroška leta, za rast, za naravo, "da si preštel more dneve / na svoje večne prste, / ki odpirajo in zapirajo popje / in človeške oči."

Tako dopoje Mauser svojo pesem in svoje življenje. Za nami, ki živimo v zadnji četrtini razburkanega 20. stoletja, je ta zbirka prava oaza. Srečanje človeka z naravo in Stvarnikom. V tem srečanju odpade ves zunanji hrup, vse vrvenje in pozelejnje materialnega, vsa navlaka časa.

Knjigo dopolnjuje lepa študija Debeljaka o Mauserju; oprema knjige in uvodov v posamezne cikluse je delo Bare Remec.

Tone Mizerit
(Svob. Slovenija)

Letošnje praznovanje "Dneva miru" v slovenskih škofijskih stolnicah

Letošnje obhajanje "Dneva miru" je bilo že dvajseto po vrstnem redu. Vpeljal ga je, kot vemo, sv. oče Pavel VI. in sicer zato, da bi zavest odgovornosti za mir kar se da prevzela vse odgovorne državne in občinske; ravno tako pa tudi najširše ljudske množice ne glede na njihne verske, narodnostne in rasne razlike. Kristjani pa naj bi se zlasti na ta dan še prav posebej zganili in se ob Kristusu, ki je prišel na svet kot knez miru, navdušili za uresničitev idealov miru širom po vsem svetu. — Geslo letošnjega praznovanja Dne miru je bilo: **ČE HOČES MIR, VZGAJAJ K MIRU.**

Kakor poroča ljubljanski nadškofijski tiskovni urad, je na letošnje novoletno popoldne maševal v ljubljanski stolnici nadškof in slovenski metropolit dr. Jožef Pogačnik in številne zbrane vernike opozoril na geslo letošnjega Dneva miru: "Če hočes mir, vzgajaj k miru". Določil ga je že papež Pavel VI., potrdil pa tudi sedanji papež. Nadškof je omenil vrsto središč, ki sočasno ogrožajo mir v svetu; Vietnam - Kambodža, Bližnji vzhod, Afriški jug, Argentina - Čile, terorizem v Evropi. Nato pa se je ustavil ob razmerah v današnji Jugoslaviji in rekel dobesedno to-le:

"Pri nas, hvala Bogu, nimamo terorizma, te moderne oblike totalne vojne. Da bi pa vsi, verni in nevern, živeli med seboj v miru in zadovoljstvu, bi pa bilo potrebno, da bi se vse instance zvesto držale naše ustave, ki zagotavlja vsem občanom svobode in pravice. Proti naravnim pravicam vernih staršev je, če se njih otroci vzgajajo v ateističnem duhu. Če je vera zasebna stvar, je tudi ateizem zasebna stvar. To danes priznavajo tudi marksisti. Proti pravici katoličanov je, če se otrokom v šolskih učbenikih podaja neresnična, karikirana podoba krščanstva. Ustava pravi, da so vsi občani v pravicah in dolžnostih ne glede na veroizpoved enaki in da je vsakemu občanu dostopno vsako službeno mesto in vsaka funkcija v družbi. Protiustavno je torej, če se za službo zahteva politična kvalifikacija oziroma partijska legitimacija. Na dan miru naj omenjam te nepravilnosti, ki kalijo zado-

voljno sožitje vernih in nevernih v naši družbi."

Nadškof dr. Pogačnik je sklenil svoj govor z mislijo, da je treba že otroke vzgajati za mir in sožitje ter da je treba živeti v miru s sosedi, po vaseh in po mestih. Življenja v miru ni brez potrpežljivosti. Po besedah sedanega sv. očeta pa smo kristjani še posebej dolžni moliti za mir.

To in tako je govoril v ljubljanski stolnici ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Jožef Pogačnik pri praznovanju letošnjega "Dne miru".

Dr. Janez Jenko, koprski škof pa je v svojem novoletnem nagovoru vernikom želel mirno leto 1979. Človek hrepeni po miru, je rekel, in si zanj prizadeva po svojih močeh. Vendar mir ni sad zgolj človeških naporov. Mir je tudi božji dar; mir je milost. Mir bomo dosegli šele v absolutni Prihodnosti - v večnosti.

Sodobni človek se trudi predvsem za mir med državami, med narodi in ljudstvi. Škof Jenko je poudaril, da je tudi ta mir dandanes na mnogotere načine ogrožen. S tem da starši obdarjajo svoje otroke z igračami, ki predstavljajo takšno ali drugačno orožje, ne prispevajo k rasti miru. Nadalje, tudi tisk, radio, televizija in film ne pospešujejo miru, ko na dolgo in široko nazorno prikazujejo zasebno in kolektivno nasilje. "Vzgajanje" ljudi v nenehni oboroževalni in vojaški držbi ravno tako ogroža mirno sožitje med ljudmi.

Krščanstvo je vera miru. Mir pa temelji na brezpogojni in brezizjemni ljubezni do sočloveka. Najnevarnejši sovražnik miru je sebičnost. Po Kristusovem zgledu so kristjani dolžni odpustiti tudi svojim najhujšim sovražnikom. Mnogi med kristjani - zlasti svetniki, so to največjo zapoved junaško uresnili v svojem življenju.

Dr. Vekoslav Grmič, škof in kapitularni vikar mariborske škofije pa se je na starega leta zvečer v govoru, ki ga je imel v mariborski stolnici, kratko dotaknil svetovnega dne miru. Mir mora rasti najprej, to je bila njegova osrednja misel, v najmlajših, a temeljnih človeških občestvih. Šele nato se lahko širi v vedno večjih ljudskih skupnostih.

JASNA IN ODLOČNA BESEDA ZAGREBSKEGA NADŠKOFA DR. FRANJA KUARIČA

Podobno kot ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Jožef Pogačnik ob obhajanju Dneva miru v ljubljanski stolnici na Novega leta dne se je zavzel za svobodo in pravice Cerkve in njenih vernikov tudi zagrebški nadškof in predsednik jugoslovanske škofovske konference dr. Franjo Kuharič ob sprejemu 4. januarja pri predsedniku sabora SR Hrvatske Biliću. Po poročilu ljubljanske Družine od 14. tm. se je nadškof dr. Kuharič predsedniku Biliću najprej v imenu predstavnikov katoliške Cerkve zahvalil za sprejem, potem pa dejal, "da se tudi ob tem srečanju zavedamo težav v medsebojnih odnosih in zaželel, da bi odgovorne osebe videle njihove vzroke in iskale tudi zdravila. Kot največjo težavo je omenil vprašanje "prist-

ne verske svobode". Nadškof je dobesedno dejal: "Mislim, da moram tu pojasniti neko stvar. Cerkve niso samo papež, škofje in duhovniki, temveč vsak vernik, začeniši od otroka vernih staršev v otroškem vrtcu in univerzitetnega profesorja do vsakega človeka, v katerem kolikoli in službi, ki se ima za vernika. Tu je treba graditi dobre odnose med Cerkvijo in javno oblastjo, tako da bo povsem dosledno zagotovljena svoboda vesti malih in odraslih vernikov in da bo spoštovano njihovo versko prepričanje."

Zagrebški nadškof je dalje ob tej priložnosti govoril tudi o vlogi Cerkve v naši družbi, nadaljuje "Družina" svoje poročilo, Cerkve je prepričana, da dela dobro ljudem in človeški družbi, kadar vzgaja človeka, da

Ob 40-letnici Slovenske akademije znanosti in umetnosti

Dobro se spominjam dneva, konec poletja 1938, ko je stopil v mojo sobico kulturnega urednika dnevnika "Slovenec" mož, ki ga nikakor nisem mogel pričakovati: vseučiliški profesor dr. Franc Ramovš, moj profesor iz študentovskih let. Vprašal sem ga, koga išče, da mu pomorem v labirintu sobic, pa mi je odgovoril: "Vas! Hotel bi, da prav vaš list Slovenec ponese v svet novico, da smo dobili končno vendarle Akademijo znanosti in umetnosti v Ljubljani. Največ zaslug ima minister dr. Anton Korošec, ki je to dosegel s svojim vplivom na prosvetnega ministra Magaraševiča, zato prihajam za objavo k vam kot kulturnem uredniku njegovega lista. Prinesel sem Vam tudi potrebne podatke. Opozarjam pa, da ne smete napisati, da je ustanovljena Slovenska AZU, ker po zakonu, ki sedaj vlada, se ne sme podpirati separatističnih in plemenskih stremeljenj, zato je ustanovljena samo Akademija znanosti in umetnosti v Ljubljani, ki pa je seveda slovenska in si bo ob prvi priložnosti tudi privzela to ime. Zdaj le na ta način pridemo do nje kot državne ustanove."

Tako mi je prof. dr. Ramovš sporočil ustanovitev Akademije in v tem smislu sem njeno ustanovitev in njen pomen publiciral tudi v Slovenecu — pred 40 leti.

Leta 1945 pa je prišla tista predvidena priložnost, ko bi se po razglasitvi Slovenske države 3. maja tudi avtomatično dalo ustanovi ime Slovenska Akademija znanosti in umetnosti (SAZU), kot so to storili tudi novi oblastniki.

Znanstvena akademija predstavlja za vsak narod njegovo najvišjo kulturno ustanovo, poleg univerze, ki pomenja prvo stopnjo do nje. Ideal univerze in svoj zanj je bil tudi boj za znanstveno ustanovo Akademijo, kar je bilo v načrtih Slovencev že od l. 1848 naprej vseh 90 let! V tem je igral mnogo tudi spomin na nekdanjo Akademijo Operosorov v Ljubljani iz l. 1693, in pozneje obnovljeno Akademijo v Pohlinovem času. Ko so Slovenci l. 1863 ustanovili po zgledu drugih narodov Matico Slovensko, so mislili na Akademijo kot svoj končni cilj. Razumljivo, da je zato misel na Akademijo oživelja takoj po prvi svetovni vojni, ko smo dobili že slovensko univerzo.

Zastopniki humanističnih ved na univerzi so po pobudi R. Nahtigala in I. Prijatelja 6. oktobra 1921 ustanovili Znanstveno društvo za humanistične vede, da z njim pripravijo filozofsko-filološko-zgodovinski razred bodoče akademije. Tudi publikacije so si uredili po načinu akademij in jih oprli na razprave (1923-1939 16 zvezkov) in samostojna dela.

dela dobro, ravna pravično, ljubega Boga in bližnjega. Veseli se vsake nove šole, bolnišnice, ceste, skratka vsakega gmočnega napredka naše domovine. Cerkve je prepričana, da so načela in resnici, pravičnosti, svobodi in ljubezni zapisana v srca vseh ljudi dobre volje. Zato je pripravljena na vsak dialog, ki bi bil v dobro ljudem in pomagal reševati odprta vprašanja med ljudmi in samoupravno družbo.

Isti cilj je zasledovalo za matematično-prirodoslovno skupino Prirodoslovno društvo od l. 1931 s Prirodoslovnim razpravami.

Od l. 1925 ko sta se Znanstveno društvo in Narodna galerija združila za skupno akcijo, da popularizirata ob pomoči Matice slovenske in drugih znanstvenih društev, posebno Pravnika, med narodom misel akademije in galerije in zbereta potrebni fond, prizadevanja za ustanovitev akademije niso več zastala. Z vsa močjo so se pojavila po pobudi rektorja M. Vidmarja l. 1929. Takrat je tudi prodrla misel, naj se, ako bi zaenkrat drugače ne šlo, tudi naša akademija kot mnoge druge ustanove kot znanstveno društvo; po predpisih društvenega zakona; s tem pa se nikakor nismo nameravali odreči Slovenci pravici do državne akademije. Predložena pravila je veliko županstvo v Ljubljani dne 19. junija 1929 potrdilo. Prve člane je imenoval rektor Rado Kušej dne 8. decembra 1937. Ustanovni občni zbor se je vršil 11. decembra 1937 in društveno upravo poveril starostnemu predsedniku Alešu Ušeničniku in tajniku M. Kosu. Člani so bili poleg njih še: R. Nahtigal, Fr. Kidrič, ki so z onima dvema tvorili osnovo za organizacijo filozofsko-filološko-historičnega razreda, Gojmir Krek za pravni razred, R. Zupančič za matematično-prirodoslovne vede, O. Zupančič pa za umetnostni razred.

Vse to dogajanje se je vršilo v okviru Znanstvenega društva v Ljubljani, ki je predstavljalo načrtno ustvarjanje pogojev za slovensko akademijo in nje podzavljanje. Toda razmere v državi so bile take, da sprejetje teh ustanov v državni budžet še ni bilo mogoče. Zato je bilo treba privatne pomoči. To je preskrbelo skupna akcija Znanstvenega društva in Narodne galerije, ki si je dohodek delila, dr. A. Korošec je dal iz svojega 50.000 dinarjev in mariborski industrialec M. Rosner 100.000, poleg pomoči banovine in privatnikov. Za l. 1937/38 je uspelo tudi prosvetnemu ministrstvu vključiti vsoto 200.000 din podpore. Prva redna dotacija je bila vnešena v državni proračun šele za l. 1939/40!

S tako privatno in izjemoma enkratno državno podporo se je razvijalo Znanstveno društvo v smeri k ustroju akademij ter je s tem sporedno šlo tudi prizadevanje za vključevanje v državni budžet in državno priznanje akademskih pravic. To se je doseglo l. 1938.

Finančni zakon za l. 1938/39 je dal prosvetnemu ministru pooblastilo, da sme ustanoviti akademijo z uredbo z zakonsko močjo. Na predlog ministra D. Magaraševiča je bila tako uredba sklenjena v ministrskem svetu dne 11. avgusta 1938 in objavljena v Službenih Novinah dne 31. avgusta 1938. Po čl. 6 uredbe ima štiri razrede: 1. filozofsko-filološko - zgodovinski, 2. pravni, 3. matematično-prirodoslovni, ki se razteza tudi na tehnično stroko in 4. umetniški. Po čl. 8 so člani redni, dopisni in častni. Rednih članov sme biti skupaj 30, dopisnih 60, število častnih članov ni omejeno. Dne 17. oktobra 1938 so bili postavljeni s kraljevim ukazom, objavljenim v Službenih novinah dne

29. oktobra 1938 prvi člani, in sicer: 1. Za filozofsko-filološko-historični razred A. Ušeničnik, R. Nahtigal, Fr. Kidrič, M. Kos, Fr. Ramovš; 2. za pravni razred M. Dolec, L. Pitamčič, G. Krek, J. Polec, R. Kušej; 3. za matematično-prirodoslovni razred R. Plemelj, J. Hadži, R. Zupančič; 4. za umetnostni razred O. Zupančič, M. Jama, J. Plečnik, F. Finžgar in R. Jakopič.

Prvi občni zbor dne 12. novembra 1938 je izbral troje predsedniških kandidatov. Dne 4. januarja 1939 je bilo objavljeno imenovanje prvega predsednika R. Nahtigala. Dne 28. januarja 1939 se je na drugem obnem zboru uprava akademije takole določila: Predsednik R. Nahtigal, glavni tajnik G. Krek; namestnik F. Kidrič; 2. pravni razred M. Dolenc (R. Kušej), 3. matem.-prirod. razred J. Hadži (R. Zupančič), 4. umetn. razred F. S. Finžgar (M. Jama).

Tako je bil pred 40 leti 4. januarja 1939 imenovan prvi predsednik Akademije, svetovno znani slavist prof. Rajko Nahtigal, katerega stoletnico rojstva je lani praznoval vse slovenski znanstveni svet. Koncem januarja je tako zaživela Akademija svoje prvo življenje, ki ga živi še sedaj.

V dosedanjem življenju so tej naši najvišji kulturni ustanovi predsedovali, kolikor morem dognati, R. Nahtigal, F. Ramovš, M. Vidmar, F. Kidrič, J. Vidmar in zdaj F. Milčinski. Toda vsa teža dela je slonela na generalnih tajnikih, kakor so bili G. Krek, M. Kos in F. Ramovš...

Seveda se je delo SAZU-a v teh desetletjih zelo razširilo in razvedrilo. Kakor vemo, ima sedaj 5 razredov: 1. za zgodovinske in družbene vede, 2. za filološke in literarne vede, 3. za matematične, fizikalne in tehnične vede, 4. za prirodoslovne in medicinske vede in 5. za umetnost. Morada še več. In ti razpadajo v delovne institute, katerih najvažnejši je pač biblioteka, potem pa razni drugi, kakor za zgodovino, za orientalne vede, za slovenski jezik in literaturo, slovensko narodopisje, za raziskavanje Krasa, za geografijo, za paleontologijo, za biologijo, za medicinske vede, urejanje flore in geje v Slovenije ter terminološko komisijo. In še kaj, česar ne vem. Izdaja svoje znanstvene "razredne" razprave, monografije, likovne izdaje, znanstvene dokumente itd. itd., vse v skladu s svetovno znanstveno orijentacijo in nje višino, ter si izmenjuje svoja znanstvena izdajanja z akademijami vsega sveta. Skrbí pa tudi za čistost jezika, kar je tradicionalna naloga akademij že od početka njih ustanovitve.

Vsekakor je predstavljateljica slovenske znanosti v narodu in v svetu.

Toda to in tako delo ni nastalo šele z l. 1945, po "osvoboditvi", kakor se hoče prikazati sedaj ob tem jubileju, ki nekako čudno odmeva v domačem tisku. Pričakovali bi širokega razlaga tega kulturnega praznika med Slovence, pa se le nekako mimogrede omenja, in še to brez podčrtavanja tistih osebnosti, ki so imele glavne in največje zaslug za ustanovitev stoletnega slovenskega akademije. Vsa ta borba in napor za priznanje in dolžnostno podporo države za rast te najvišje narodne kulturne ustanove pa imajo — poleg znan-

stvenikov samih, ki so dajali vzpodbude in gradivo — kot je potrdil zgodovinar dr. Fr. Stele: Ivan Hribar, A. Korošec, D. Magaraševič in M. Natlačen, ki so kot pokrajinski namestnik in senator, ministri in ban akcijo vsestransko podprli (Banovinski Zbornik).

Danes, ko sta častna člana SAZU-a Tito in Kardelj, se na te prave ustanovitelje pozablja. Zato se jih mi s tako večjim podarjkom spominjamo.

In še nekaj naj poudarimo ob tem jubileju, to, kar je nekoč posebej podčrtal Hrvat prof. dr. Mate Mestrovic, sin velikega kiparja, v Hrvatski Reviji, kar morem citirati samo po spominu in smislu. Vzemimo Slovence za zgled, kako znajo pozitivno ustvarjati svoje narodne ustanove. Hoteli bi imeti svojo Slovensko Akademijo znanosti in umetnosti, pa so jim vse okoliščine nasprotno. Začno si jo ustanavljati s sami postopoma: ustanove znanstveno revijo za eno panogo, ustvarijo jo za drugo, se povežejo v eno skupno Znanstveno društvo, zbirajo denar med privatniki, dobe tu in tam kakšno državno podporo in se za silo zadovolje z Akademijo znanosti in umetnosti v Ljubljani. In danes imajo svojo Slovensko Akademijo! Mi Hrvati pa, ki smo imeli Nezavisno državo in smo znani brezkompromisni borci za vse hrvatsko, imamo še danes v Zagrebu Jugoslovansko Akademijo in ne Hrvatske! Od Slovencev se učimo!

Tako nekako je pisal pred leti.

Zato se ob tem jubileju spominimo dr. A. Korošca in njegove kulturne politične taktike, ki je znala v težkih časih za Slovence preko Davidovića ustvariti Slovincem vseučilišče in preko Magaraševiča Akademijo ter je težila preko Hrvatske banovine k Sloveniji kot samostojnemu upravnemu telesu. Ta naj bi ob prvi priložnosti — kot je ljubljanska akademija prešla v Slovensko — prešlo v Državo Slovenijo, neodvisno od kogarkoli, razen od svoje volje, kako se uvrščati v družbo sosednih narodov, Evrope in sveta sploh.

Novi podatki ne bodo zavrli umik vojaških sil ZDA iz J. Koreje

WASHINGTON, D.C. — Obveščevalne službe ZDA so dognale, da so preizkušile ocene moči oboroženih sil Severne Koreje, predno so ZDA sklenile lani umakniti svoje armadne enote iz Južne Koreje.

Novi podatki kažejo, da ima Severna Koreja pod orožjem do 150.000 več ljudi, kot se preje sodili. Obrambni tajnik ZDA Harold Brown je dejal ta teden, da novi podatki o oboroženosti sili Severne Koreje ne bodo spremenili načrta ZDA za umik armadnih enot iz Južne Koreje.

ZDA očitno ne predvidevajo kakih novih zaostritvev na Ko-

reji in upajo, da bodo tam uspele ohraniti mir v sodelovanju z Japonsko in LR Kitajsko.

Palestinci prisegajo maščevanje za Abu Hasana

BEJRUT, Lib. — Ob pogrebu pretekli ponedeljek ob eksploziji bombe ubitega Abu Hasana, vodnika varnostne službe Al Fatah gverilske organizacije, ter osmih drugih, med njimi 4 njegovih telesnih stražarjev, so vodniki PLO izjavili, da ta umor, ki ga pripisujejo izraelski tajni službi, "ne bo ostal nezakazan".

Abu Hasan naj bi bil organiziral ugrabitev in pomor izraelskih atletov na olimpijskih igrah v Muenchenu leta 1972. Bil je zato na vrhu liste "sovražnikov Izraela".

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnino
Prihranite nam delo in
nepotrebne stroške.
Omogočite našemu listu
dober nadaljnji razvoj.
Hvala!

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Enostanovanjska hiša na E. 72 St. južno od St. Clair Avenue, vse sobe in zunanost na novo preplekane. \$11.000. Kličite po 5. pop. 1-286-6688.

(12-14)

Hiša naprodaj

Bungalov, 3 spalnice, aluminijasti opaz, zimska okna, moderna kuhinja in kopalnica, naprodaj na 1003 E. 72 Place. tel. 431-3160.

(10-14)

Oddajo v najem

Trisobno stanovanje na 1040 E. 70 St. upokojenim, nekačilem oddajo. Kličite po 6. zv. tel. 461-6716.

(10-12)

Oddajo 3 neopremljene sobe s kopalnico na E. 71 St. blizu St. Clair. Za odrasle. Garaža po želji. Kličite 361-0989.

(8-15)

FOR RENT

4 room furnished apartment. Up. — E. 63 and St. Clair. Call after 4 p.m.—881-5976

(9-13)

FOR RENT

3 room apartment, furnished or unfurnished in single house, E. 63 and St. Clair. Call after 4 p.m.—881-5976

(9-13)

Stanovanje v najem

Stisobno stanovanje St. Clair in E. 63 St. oddajo. Kličite 432-1323.

(x)

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA
RAČUN POMOČI DRŽAVE O HIO.

ODNOSI Z JAVNOSTJO V PRODAJI

Na razpolago je mesto pri veliki finančni ustanovi za razlaganje in prodajo bančne postrežbe splošni javnosti. Redna plača in odstotki. Lepe robne koristi. Kandidatji morajo govoriti tekoče slovensko in angleško. Kličite 351-2113 za sestanek. Delodajalec enakih priložnosti M.F.H.

(K)

20% ANZLOVAR'S

ZNIZANE CENE VSEJ ZALOGI

6214 St. Clair Ave.

Tel. 361-8042

RAZPRODAJA SE ZAČNE DANES

IN TRAJA DO SOBOTE
17. FEBRUARJA

MI DAJEMO IN ZAMENJAVAMO
EAGLE ZNAMKE

BREZ DOMA

HEKTOR MALOT

Kdaj se bo to zgodilo? Kdaj me bodo odvedli v grobijsko ječo? Kakšna je ta ječa? Kje je? Dovolj vprašanj sem imel, s katerimi sem se mogel baviti, in čas mi je pretekel hitreje kakor prejšnji dan. Nisem bil več v negotovosti in zato sem bolj potrpežljivo čakal.

Čakal sem. Nekaj časa sem se sprehajal, nato pa sem spet sedel na klopi in se vdajal razmišljanju.

Malo preden se je znočilo, sem zalsišal od nekega znanca pesem, ki jo je nekdaj igral na kornet. Takoj sem uganil, da igra Matija. Dobri deček mi je gotovo

hotel povedati, da misli name in čuva nad menoj. Pesem je prihajala z druge strani zidu, ki se je dvigal nasproti mojemu oknu. Jasno je bilo, da je Matija na cesti onkraj zidu in le nekaj metrov oddaljen od mene. Skoda, da pogled ne more prodirati zidov. Če pa pogledi ne morejo skozi steno morejo glasovi prebiti. Igranju na kornet se je pridružil nek nejasen šum in odmev korakov. Uganil sem, da sta Matija in Bob zbrala okrog sebe "cenjeno občinstvo". Cemu sta izbrala prav ta kraj? Ali sta upala, da bosta tukaj dobro zaslužila? Ali pa sta me hotela o-

pozoriti nase?

Nenadoma sem zaslišal Matijevega jasnega glasu. "Jutri navsezgodaj!" je zaklical v francosčini. Nato pa je znova začel igrati.

Ni bilo težko razumeti, da Matijevo vzklik ni bil namenjen občinstvu, ampak meni. Teže pa je bilo razumeti, kaj naj pomeni. Znova sem si začel stavljati celo vrsto vprašanj, na katera pa nisem znal najti pametnega odgovora. Samo ena stvar mi je bila popolnoma jasna: drugo jutro naj bi bil navsezgodaj zburjen in moral sem paziti, kaj se bo zgodilo. Do tedaj pa mi ni preostalo drugega, kakor da sem potrpežljivo čakal.

Kakor hitro se je stemnilo, sem legel na posteljo in skušal zaspati. Dolgo časa sem slišal bitje uro na bližnjem zvoniku.

Ko sem se prebudil, je bila se temna noč. Zvezde so migljale na temnemodrem nebu. Vse naokrog je bilo popolnoma mirno in tiho. Gotovo se ne bo še tako kmalu začelo daniti. Skočil sem s postelje in sedel na klop. Nisem si upal hoditi po sobi, ker sem se bal, da bi me slišal ječar, če bi slučajno prišel po hodniku. Čakal sem. Čez nekaj časa je ura v bližnjem zvoniku udarila trikrat. Prezgodaj sem se prebudil. Nisem si upal znova zaspati, ker sem se bal, da bi se ne prebudil pravočasno. Sicer pa bi bržkone ne mogel več zaspati. Bil sem preveč nestrpen in razburjen.

Drugega dela nisem imel, kakor da sem štel udarce ure v zvoniku. A kako dolge so bile minute, ko sem čakal, da bo ura zopet bila. Tako dolge so bile, da sem včasih domneval, da nisem slišal udarcev ali pa da se je ura ustavila. Naslanjal sem se na zid in upiral pogled v okno. Čez nekaj časa se mi je zazdelo, da je zvezda, ki sem jo neoprenehoma gledal, obledela in da je nebo polagoma postajalo svetlejšje.

Začelo se je daniti. V daljavi so zapeli petelini.

Dvignil sem se, se po prstih približal oknu in ga previdno odprl. To delo je bilo precej težavno, ker sem moral paziti, da bi tečaji na zaškrbali. Delal sem previdno in počasi; kmalu se mi je posrečilo, da sem okno popolnoma odprl.

Kaka sreča, da je ječa bila preurejena iz neke stare dvorane in da se je zato okno dalo odpreti. Če bi ga ne mogel odpreti, bi se ne mogel odzvati Matijevega pozivu. Če pa se mi je to posrečilo, s tem se nisem dosegel vsega. Ostali so še debeli železni drogi, ki so zapirali okno od zunaj, ostal je visok zid in tudi vrata, obita s pločevino. Nes pametno je bilo, da bi upal na prostost, in vendar sem še upal.

Zvezde so bledele vedno bolj. Jutranji hlad je prodiral v celico. Strepetal sem. Kljub temu se nisem gnil od okna. Stal sem nepremično, gledal predse in poslušal, čeprav nisem vedel, kaj na poslušam in kaj naj gledam.

Bela tančica se je začela razprostirati prek neba in polagoma sem začel razločevati posamezne predmete. Napočil je čas, ki ga je določil Matija. Zadrževal sem sapo in poslušal, a slišal nisem drugega kakor utripanje svojega srca.

Končno se mi je zazdelo, da slišim slabotno praskanje po zidu. Ker prej nisem slišal korakov, sem mislil, da sem se zmoje. Poslušal sem še pozorneje. Praskanje se je nadaljevalo. Nenadoma sem zagledal glavo na

vrhu zida. Videl sem takoj, da ni Matijevega. Kljub temi sem spoznal Boba. Tudi on me je opazil, ko sem pritiskal obraz k železni pregrai.

"Pst!" me je tiho opozoril.

Z roko mi je naredil kretnjo, ki je pomenila, kakor se mi je zdelo, da naj se odstranim od okna. Ne da bi razumel, sem ga ubogal. Tedaj sem zagledal njegovo roko, ki je držala dolgo, svetlo cev, ki jo je približal ustom. Takoj sem spoznal, da je pihalnik. Zaslišal sem močno pihanje in v istem hipu sem zagledal belo kroglico, ki je priletela skozi okno in padla k mojim nogam. Bobova glava je zgnila z zidu in ničesar več nisem slišal.

(Dalje priložniti)

KOLEDAR društvenih prireditev

FEBRUAR

3. — Slovensko-ameriški primorski klub priredi večerjo s plesom v dvorani Delavskega doma na Waterloo. Igrali bodo Veseli Slovenci.
18. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi svoje vsakoletno kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.
24. — Dramatsko društvo LILJA priredi nagradno maskarado v Slovenskem domu na Holmes Avenue.
24. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., pripravi PUSTNO ZABAVO z večerjo in plesom v dvorani sv. Janeza v Greenfieldu.

MAREC

3. — Pevska skupina "Fantje na vasi" iz Clevelanda priredi koncert v cerkvi sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu, Ontario.
4. — Pevsko društvo Jadran poda koncert ob 3.30 popoldne v SDD.
4. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Avenue priredi vsakoletno večerjo in zabavo v Slovenskem domu.
10. — Glasbena matica priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Prireditve se začne ob 6. uri, večerja ob 7.30.
11. — Misijonska znamkarska akcija pripravi kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu.
17. — Klub slovenskih upokojencev za Waterloo Road okrožje priredi večerjo s plesom v SDD na Waterloo Road.
18. — Društvo Najsvetejšega Imena pri Sv. Vidu priredi vsakoletni zajtrk s klobasami in ometami (pancake and sausages) v farni dvorani sv. Vida, od 8. zjutraj do 1. popoldne.
24. — Ohio Federacija K.S.K.J. društev prireja slavnostno praznovanje 85. obletnice ustanovitve Ameriške Slovenske Katoliške Jednote — K.S.K.J. v avditoriju sv. Vida, Cleveland, Ohio. Začetek ob 7.30 zvečer.

APRIL

21. — Tabor, DSPB Cleveland, priredi svoj redni pomladanski družabni večer. Igrajo "Veseli Slovenci".
21. — Igralska skupina "Štadrež" z Goriškega nastopi v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue.
22. — Slovenski ansambel "Lojze Hlede" z Goriškega gostuje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.
28. — Pevski zbor Korotan priredi svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAJ

5. — Odbor za pomoč postavitve Slovenskega doma in kapele v Parizu priredi družabni večer z večerjo in plesom v dvorani sv. Vida v Clevelandu.
20. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., pripravi MATE-RINSKI DAN v parku Triglav. Začetek ob dveh popoldne.
28. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., pripravi Spominski dan v parku. Ob 11. dopoldne sv. maša, kateri sledi spominski program, nato kosilo.

JUNIJ

17. — Tabor, DSPB Cleveland, pripravi proslavo spomina padlih slovenskih domobrancev, četnikov in legionarjev pri Spominski kapelici na Slovenski pristavi.
17. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi PIKNIK v parku Triglav. Ob 11. dopoldne sv. maša, nato kosilo in zabava s plesom.
30. — Slomškov krožek, Cleveland, organizira vsakoletno romanje v Lemont.

JULIJ

1. — V Lemontu praznovanje spomina 50-letnice Vseslovenskega katoliškega shoda v Ameriki od 6. do 8. julija 1929.
22. — Misijonska Zveza pripravi MISIJONSKI PIKNIK v parku Triglav v Milwaukeeju. Ob 11. sv. maša, nato kosilo, igre in zabava.

AVGUST

19. — SPORTNI DAN SKD Triglav v Milwaukeeju, Wis., v parku Triglav. Ob 11. sv. maša, nato kosilo in športne igre.

SEPTEMBER

1. in 2. — Baragova dneva v Clevelandu, Ohio.
16. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu bo postreglo z obedom v farni dvorani od 11. dopoldne do 2. popoldne.

OKTOBER

6. — Fantje na vasi prireditelj koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.
7. — SKD Triglav v Milwaukeeju, Wis., priredi TRGATEV. Po kosilu zabava in ples.
20. — Tabor, DSPB Cleveland, priredi svoj jesenski družabni večer. Igrajo "Veseli Slovenci".

NOVEMBER

4. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 3.30 popoldne.
10. — Belokanjski klub priredi svoje vsakoletno martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

International Festival at Palace in February



The Playhouse Square Foundation is proud to present an international festival during the month of February.

The festival begins February 3rd with the Rajko Hungarian Gypsy Orchestra and Dancers. In Hungarian, Rajko means, "Gypsy Youth" and indeed, the group's members average age is 19.

On February 4th, the Moscow Philharmonic Orchestra, under the musical direction of Dmitri Kiteenko brings an all Russian program to the Palace stage, including Tchaikovsky's overture from "Romeo and Juliet".

All of these shows are part

of the Revco Festival of Stars. With a discount coupon, obtainable at any Revco store, a \$2.00 discount will be given on every ticket.

The Budapest Symphony Orchestra will perform at the Palace Feb. 11 with Gyordy Lehel directing.

Marcel Marceau brings this international festival to a close on Feb. 19. Acclaimed as the greatest living pantomimist, Marceau will present a program featuring some of his famous "BIP" sketches, as well as the style exercises that have become artistic classics in the field of satire on all aspects of human life.

BISHOP BARAGA ASSOCIATION Cleveland Chapter

We offer these memberships in the
BISHOP BARAGA ASSOCIATION

Annual	\$5.00
Sustaining	\$10.00
Life (individual or family)	\$50.00
Life (institutional)	\$100.00

By enrolling now, you can help us in our work to raise this humble Missionary Bishop from Slovenia to the highest honor that can be bestowed by the Church.

Enclosed is \$.....
for my membership.
Name
Street
City State Zip

Donations under \$5.00 will be appreciated and acknowledged, but will not entitle the donor to the "Baraga Bulletin," published quarterly. Printing and mailing costs allow for mailings to ordinary, sustaining, and life members only.

Donations payable to Rev. Victor N. Tomc, Vice Postulator, 15519 Holmes Ave., Cleveland, Ohio 44110.

NAZNANILO

Z obžalovanjem in žalostjo smo sprejeli prezgodnjo smrt mojega moža Zena A. Zak. Zak pogrebni zavod, ki ga je on vodil in s katerim sem jaz bila povezana, bo še dalje na razpolago javnosti.

Moj pokojni mož je bil četrti rod rodbine, ki je vodila pogrebno ustanovo. Spoštljiva, sočutna in osebna pažnja je označevala njihovo iskrenost za dobro teh, ki so jim služili. Jaz bom nadaljevala prav tako.

Ob tej priložnosti želim izraziti našo zahvalo vsem, ki so se skozi mnogo let posluževali naše postrežbe ob smrti svojih ljubljenih.

Ganljivi so bili izrazi spoštovanja mojemu pokojnemu možu na mrtvaškem odru in velika množica, ki se je udeležila pogreba in spremljala pokojnika na kraj njegovega zadnjega počitka. To je bilo znamenje visokega spoštovanja za njegove premnoge prispevke državljskim in srenjskim naporom in tudi vir tolažbe nam v naši žalosti. Po svojih najboljših sposobnostih bom stremela tekmovati z njim v izvrševanju dobrih del za izboljšanje vseh in kadarkoli bom poklicana, bodo moje usluge na razpolago v polnem obsegu, kot bo to priložnost zahtevala.

Na ta način, verujem, bo lep spomin na mojega moža, ki sem ga nasledila, najboljšje ohranjen.

V imenu
Zak pogrebnega zavoda
6016 St. Clair Avenue

Susan Rae Zak
pooblaščenica pogrebni direktor



Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši,
najveselejši in najlepši dan
Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš
povabila k temu velikemu dogodku svoje
sorodnike, prijatelje in drage znance, so
največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo
ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna
naznanila iz pravkar dospelih najnovejših
katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik,
papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba
uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave
Cleveland, Ohio 44103

• OGLASUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /

• PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI /
OSEBNE NOVICE

• DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE PRAVOCASNO SPREMEMBO NASLOVA

• PORAVNAJTE PRAVOCASNO NAROČNINO



V BLAG SPOMIN
TRINAJSTE OBLETNICCE
SMRTI NAŠEGA LJUBEGA
SOPROGA IN OČETA

ANTON MAROLT

ki je v Gospodu zaspal
29. januarja 1966

V miru božjem zdaj počiva,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Žalujoči:

Soproga Julia roj. Troha
Sin Herman A.
in ostali sorodniki
Cleveland, O., 29. jan. 1979.